

Guerra i Pau

Un relat de: [Taller de narrativa](#)

Us parlaré de Guerra i Pau de Tolstoi, un llibre que he llegit aquest estiu i que ha resultat ser una mica més que una novel·la.

M'explico.

Per una banda, està la novel·la en si, pròpiament dita. La vida d'un grapat de famílies de l'aristocràcia russa durant les guerres napoleòniques. Tolstoi utilitza un narrador omniscient, amb una prosa fluida, amb molts diàlegs. Aquí, el llibre es fa atractiu per la trama mateixa, pels personatges (molts i molt ben caracteritzats) i per la història que narra. En aquest sentit, Guerra i Pau és una bona novel·la.

Però hi ha més.

Tolstoi, una mica al marge de la trama i de tant en tant, ens parla i ens explica coses. Coses molt interessants, relatives a la seva concepció de la Història i dels fets històrics que emmarquen l'acció de la seva novel·la. Hem de pensar que per Tolstoi quan va escriure Guerra i Pau, l'any 1864, la invasió de les tropes napoleòniques era un fet recent i traumàtic. Només havien passat 52 anys. Una mica com si nosaltres parléssim de la guerra civil. Tolstoi ens explica doncs fets propers per a ell, però històrics per a nosaltres. Tot un luxe per un lector del segle vint-i-u, aquesta mirada. En aquest sentit, per a mi, el llibre aporta molt més que una novel·la convencional. Guerra i Pau ens aporta entreteniment, com ho ha de fer qualsevol bona novel·la, però també ens aporta coneixements, gairebé de primera mà, sobre uns fets històrics excepcionals.

I per acabar, algunes coses que m'han semblat curioses:

L'aristocràcia russa de l'època admirava França fins a punt d'utilitzar molt la llegua francesa, barrejada amb la russa. En la traducció que he llegit (una en català que em va costar bastant de trobar) , quan els personatges parlen francès fan servir la cursiva. Això canvia quan Napoleó envaeix Rússia. En aquell moment, en els salons de la noblesa russa es fan pagar penyores monetàries a tots aquells que se'ls hi escapa una frase en francès. Entre les escenes de guerra, destaquen pel seu realisme les descripcions de les accions dels artillers russos durant les dues batalles descrites en el llibre (Austerlitz i Borodino) Quan vaig llegir-les no ho sabia, però Tolstoi havia acompanyat al seu germà, tinent d'artilleria, a la Guerra de Crimea.

La batalla de Borodino és explicada en molt detall; les posicions de les tropes, la geografia del camp de batalla, les estratègies de francesos i russos i les motivacions d'uns i d'altres. He llegit que Tolstoi va visitar en persona el lloc dels fets per documentar-se.

Només vull afegir que, Guerra i Pau, és una d'aquelles novel·les "clàssiques" que poden ser atractives per un lector convencional, com jo. No fa falta ser un estudiós de la literatura per apreciar-la. Si la llegiu, segurament, us ho passareu bé.